

118 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Braeme zoeke (1)

't Beurde een paor jaer geleeje tijdes een mooie waarme zeumer. 'k Bin een daegchie bij nicht Inao en neef Bram. 't Komt zô te praot over 't braeme zoeke van vroeger en over de jam die we d'r zelf van maakte. Inao zee dat 'r overdiep aaltijd van die mooie stinge en Bram wis zô 'n mooi pleksie in de buurt van Rozendaol. Wee-jie wat? Daer mosse we maor is 'n middagchie naer toe gaon om te zoeke. Je zel zien dà-me mit en emmer vol thuiskomme. 'k Verheug me d'r aarg op: netas vroeger braeme zoeke en jam maoke! Inao ziet in gedachte d'r voorraedje al staon.

Op de bewuste middag trekke we ouwe spulle aan. Inao zet voor aalle drie een schaoltjie in d'n oto en een flinken emmer voor de voorraed. We neme een thermesfles koffie en een fles prik mee voor onderweeg. 't Is bekant een uur rije. Bram is nog een paor keer de weg kwijt, maor uitaandelijk zijn we waer we weze motte. 't Is een stoffig landwegchie mit meraokels veul braemstruike. Begrijpelijk worde ze zô langs de weg dikkels geplukt, dus die d'r nog aanzitte zijn miezeraobel klaain en zitte onder een flink laogchie stof. Toch zijn we nog vol goeje moed, we beginne ommers pas? Nae een half uurtie zoeke is d'n ôôgst nog bedroevend klaain.

We rije een stuksie wijer. Deur 't aanhouwende mooie weer zijn de zandpaojchies soms bekant niet te berije. Hier en daer een struiksie braeme. Uitstappe. Schaoltjie mee. Zoeke mor weer. We hebbe vuile en geschramde hande en we hebbe aales bij mekaor nog mor een paor onsies. Wij vrouwe beginne te twijfele aan dat goeje pleksie dat Bram wis. 't Is al laet in de middag. Bram denkt dà-me vedder 't bos in motte. Je bin hier ommers veuls te dicht bij de beweunde wereld? Weer een endjie vedder.

'k Hè gêên idee meer waer we nou ievers zitte, maor 't is een pracht pleksie. Rechts aamel bos en nog 's bos en links een grôôte bloeiende haaivlakte. Plukke mor weer. Êên kilo zôôwat. Vedder weer. Inêêns bin 'k 't zat! 'k Zeg dat heulie mor vedder motte plukke, maor ik stopt 'r mee, ik blijf wel in d'n oto. 't Lôôp al tege d'n aevend. "Ah joh, kom toch ok nog effe mee". Nou veruit dan mor. En opêêns....

Hoe 't gekomme is, wete we laeter zelf ok nie meer, maor oh, oh, we staon mit z'n driechies naest d'n oto, de deure dicht en 't ketactsleuteltjie d'r nog in! Bram zegt een hêël lillijk woord en daer staon we dan. Aale tasse in d'n oto. 't Aalderêênigste dà-me hebbe, is een piepklaain zakmessie dat Bram tevaallig in z'n korte broek hêt zitte. Daer rommelt-ie wat mee, maor d'n oto is pas een enkelde maond oud en aales is nog aarg stug van de nieuwighaaid. Wat nou, hee? Goeje raed is duur....Volgende keer hore jullie hoe 't afgeôôpe is.